

Hodnocení diplomové práce Jana Kaňky František Lazecký.

Pod víceméně obecným až konvenčním názvem předkládá diplomant suggestivní portrét básníka, prozaika, esejisty, jedné z výrazných, přitom prakticky pozapomenutých postav křesťansky orientované kultury dvacátého století. Zmíněno je básníkovo dětství a dospívání, připomenuty jeho tvůrčí inspirace a zdroje (regionální i spirituální), sledován je běh jeho života s mnoha překážkami, odbočkami, okamžiky tápání, hledání až po pevné zakotvení v Božím řádu.

Literární počátky Fr. Lazeckého souvisejí s jeho aktivitami v časopisech Řád (především) i Obnova (proč ve Slovníku české literatury po r. 1945 nepříznáno?), později kupř.v Akordu plus mnoha dalších, zmíněno jeho dotýkání s katolickou komunitou (Stará Říše a mj. i Josef Florian,) i setkávání s širším katolickým duchovním prostorem, jež mu otevírala vstupní bránu do světa spirituálního; významné místo v jeho dozrávání je přisouzeno též jeho korespondenci s M. Trávníčkem a samozřejmě kontaktům s mnoha dalšími inspirativními osobnostmi.

Jádrem práce je představení a analýza Lazeckého básnických lyrických knih, v nichž jsou mj. jednak nalézány a komentovány biblické aluze, křesťanské motivy a symboly, zároveň ale jsou nazírány jako originální svědectví jak básníkova lidského i názorového hledání, tak i dozrávání na cestě od dualistického pojetí duše a těla k pokoře, očištění, lásce k Bohu a jistotě domova. Ke každému básnickému dílu diplomant předkládá aspoň část kritických reflexí, samozřejmě nejednou dosti rozdílných (v závislosti na fundovanosti recenzenta, viz odlišné reakce F. X. Šaldy a J. Urbance na sbírku Kříže z r. 1934). Lazecký (1905 – 1984) intenzivně prožíval události dvacátého století – obě války, přelom 20. a 30. let a let čtyřicátých a padesátých (tvorba pro děti) a jakkoliv nebyl přímou obětí protikatolického „tažení“ v 50. letech, mnohé z křivd se promítly i do jeho básnického díla. Zvláštní pozornost věnuje diplomant také básnickým reflexím Fr. Lazeckého poezie Máchovy (skladba Věžeň) či Bezručovy (Nad Slezskými písněmi), v závěru práce jsou pak detailně analyzovány Lazeckého verše ze 70. let (Má paní hudba, Hledání klíčů).

Téma je předně zpracováno fundovaně a zasvěceně, jistě i díky kvalitní orientaci v sekundární literatuře, jež umožnila diplomantovi i zasvěcené průhledy do „zákulisí“, práce je napsána kultivovaně, s pokorou a zřejmým respektem k tématu a výrazně přibližuje významnou osobnost katolické literatury jako re-

prezentanta duchovního světa a jeho hodnot i jako člověka inspirativního nejen svým dílem.

Autor se nevyvaroval některých chyb a nedostatků: na s. 13 „*O název časopisu se samo sebou vedli velké diskuze*“, psaní příjmení Baudelaire (nikoliv „*Boudelaire*“) na s. 61 či v národnosti A. S. LaVeye, mj. autora Satanské bible, jenž je zřejmě spíše Američanem než „*američanem*“ (s. 79).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou.

V Plzni 19. 5. 2016

Jiří Staněk

